

AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBOS DELEGACIJA BALTUOSE RŪMUOSE

1953 m. kovo mėn. 26 d. JAV Prezidentas Dwight D. Eisenhower specialioje audiencijoje Baltuosiuose Rūmuose Washingtone priėmė 10 asmenų Amerikos Lietuvių Tarybos Delegaciją.

Fotografijoje (iš kairės į dešinę): Liet. Tautinės Sandaros pirmininkas ir ALT narys S. Gegužis (iš Wilkes Barre, Pa.), JAV Kongreso narys Charles J. Kersten (atlydėjęs Delegaciją į Baltuosius Rūmus), ALT Sekretorius ir «Naujųjų» redaktorius Dr. P. Grigutis (įteikia Prezidentui memorandumą), ALT narys J. Ginkus (iš Brooklyn, N.Y.), JAV Prezidentas Dwight D. Eisenhower, ALT Pirmininkas ir «Draugo»

redaktorius L. Šimutis, Amerikos Lietuvių R. Katalikų Federacijos Pirmininkas ir ALT narys S. Pieža (iš Chicago, Ill.) ir ALT Iždininkas ir «Sandaros» redaktorius M. Vaidyla.

[Fotografiją nepateko šie Delegacijoje dalyvavę asmenys: Amerikos Lietuvių Informacijos Centro direktorė p-lė M. Kizytė, New Yorko Lietuvių Tarybos pirmininkas adv. S. Bredes, Jr., Susivienijimo Lietuvių Amerikoje pirmininkas ir ALT vicepirmininkas adv. Chas. J. Kalinauskas ir Susivienijimo Liet. R. Katalikų Amerikoje sekretorius ir ALT iždo globėjas W. T. Kvetkas. (Platesnis reportažas 2 pusl.)

Staigūs posūkiai Kremliaus Politikoje.

Praėjusios savaitės paskutiniomis dienomis Maskvos spauda ir radio pasauliui pasakė, kad sausio mėn. 13 d. 15 apskaitintų gydytojų šonau ir sabotažu prieš sovietiską tvarką ir pasikėsinimą prieš komunistų vadų gyvybes, jų tarpe prieš Staliną, yra tik grynai provokacija. Visi gauti gydytojų prisipažinimai policijos buvo išgauti prievarta. Atsakomieji valdininkai už tai turės atsakyti prieš įstatymus. Minėti gydytojai, kurių tarpe yra 6 žydai, paleisti laisvėn.

Įsakymą peržiūrėti nuteistųjų bylą yra d. vės pats vidaus reikalų komisaras Berija ir valdžios galva Malenkov.

Kaip aiškinti šitą įvykį?

Visi komunistų išgauti iš savo aukų prisipažinimai prie kalčių, pav. kad ir kardinolo Mindszenty, yra išgauti prievarta. Kaltinamieji prisipažįja prie jėmų niekad ne galvon neatėjusių nusikaltimų. Bet lig šiol nebuvo nė vieno atsitikimo, kad pati vyriausybė būtų peržiūrėjusi spren-

dimus ir nuteistuosius paleidusi laisvėn. Šitokių neteisinių nuteisimų Rusijoje yra šimtai tūkstančių. Ir jeigu visi tie sprendimai būtų iš naujo, objektiniai peržiūrimi tai milijonai žmonių iš koncentracijos stovyklų turėtų būti gražinami laisvėn, visi ištremti lietuviai turėtų būti gražinami į savo tėvynę. Deja, taip nebus. Šitas vienintelis įvykis turi visai kitą tikslą apie kurį komunistų žinių agentūra nieko nežino. Pirmas tikslas.

ATKERŠINTI PRIEŠAMS.

Prieš kurį laiką komunistinė Maskvos spauda, nors kitokios ten ir nėra, paskelbė straipsnį nukreiptą prieš Beriją už nepakankamą budrumą. O jei komunistinė spauda pradeda ką nors pulti, tai yra ženklas, kad tas asmuo yra įkritis ne malonėn, arba juo norima atsiųsti į lagerį. Ir išimtis iš partijos ir tuo pačiu iš valdžios viršūnių. Dabargi Berija, turėdamas savo rankose valdžią, NKVD, o jo buvusieji kaltintojai yra jo pavaldiniai, panaudojo minėtą gydytojų bylą suvesti sąskaitoms su savo asmeniniais priešais. Užtat buvęs saugumo ministeris Abakumov jau sėdi už geležinių grotų virš mėnesio laiko. Tas pats likimas ištiko Riumen.

«Valymas» net pasiekė partijos centralinio komiteto generalinį sekretorių Ignatiev, kuris iš pareigų yra pašalintas. Tai gi Rusijoje Berija pradėjo savo priešų «valymą». Kaip visų, taip ir šio valymo metu daug galvų bus nukirstų. Antra priežastis, tai

SUSITAIKYMAS SU ŽYDAIS

Kaip žinome, nuteistųjų gydytojų tarpe buvo 6 žydai. Tai buvo prižastis žydų persekiojimui, nors atrodo tik dirbtinai, kad geriau arabų tautoms gauti įsisteikti. Persekiojimo pasekmės pasijuto. Pasaulio žydija visą savo kapitalą ir įtaką nukreipė prieš Rusiją. Maskva pajuto, kad tai yra didelė jėga su kuria reikia skaitytis. Štai ir žydų gydytojų paliuosavimas ir yra proga užimti naujai linijai santykiuose su žydaus. Kad taip, rodo ir tas faktas, kad Izraelio valstybė prašo Rusijos atnaujinti santykius.

KREMLIUS PASIDALINĖS

Diktatoriaus jau yra tokia prigimtis, kad jis šalia savęs negali pakęsti sau lygaus. Visą valdžią nori paimiti į savo vieno rankas. Tokiu diktatoriumi nori pasidaryti Berija. Kaip žinome, vadovybė savo

rankose Rusijoje turi Malenkovas, Berija, Molotovas, Bulganinas, Kaganovičius. Malenkovas su Berija pritariant Kaganovičiui, per NKVD, nori kontroliuoti ir turėti savo žinioj viską, net ir kariuomenę. Bet šiems norams yra priešingi Bulganinas, krasto apsaugos ministeris ir Molotovas užsienio reikalų ministeris. Šie du yra daugiau rusai nacionalistai. Pačiose Kremliaus despotų viršūnėse prasidėjo tyli, bet atkakli kova dėl pirmenybės. Kuri grupė laimės - parodys ateitis.

MASKVOS NUOLAIDOS

bet taikingi norai Korejoje ir ONU susirinkime yra išcavę krašto viduje vykstančių permainų. Visais frontais, ypač kai viduje pergyvenama krizė, negalima kovoti. Užsienis gražiais žodžiais netiki, laukia darbų. Vokietijos ministeris pirmininkas Adenauer pareiškė, kad Kremliaus skelbiama taika patiks, kai bus gražinta Vokietijai 300 tūkstančių belaisvių ir viso Vokietijoje, ir rusų okupuotoj, laisvi rinkimai.

Amerikos žurnalistas, kurie šiomis dienomis lankėsi Rusijoje, rašytame Malenkoviui laiške sako, kad žinios iš Mas-

kvos šių paskutinių dienų, gali būti palygintos tikrai su žiniomis 1917 m., kada Rusijoje prasidėjo revoliucija. Malenkovo sutikimu šis laiškas buvo paskelbtas rusų spaudoje.

— Sulig Jugoslavijos vice pirmininko ministerių tarybos Kaerdelj. Rusijoje naujas režimas revizuoja visą Stalino politiką, norėdamas tapti populiariu krašto viduje ir parodyti taikingus norus užsieniui. Taip pat kartu prileidžia, kad tai gali būti tik laikinas Kremliaus manevras.

— Tikimasi, kad šią savaitę Korejoje bus pasirašytas susitarimas pasikeitimo ligoninių bei sužeistais tarp komunistų ir sąjungininkų. Sąjungininkai pasiryžę gražinti 5800 ligonių bei sužeistų tuo tarpu komunistai tik 600. Ju tarpe 400 pietų korejiečių ir apie 200 kitų tautų. Amerikoni tokio pasiūlymu nusivylę, nes maža amerikonių bus gražinta.

— Vokietijos ministeris pirmininkas Adenauer šiomis dienomis lankosi Vašingtone ir kalbėjosi su prez. Eisenhower. Vokietija eis vienu keliu su Amerika kovoje už laisvę.

— Žiniomis iš Maskvos sovietų valdžia svarsto galimybes atidaryti rubežius užsienio turistams. Po antro pasaulinio karo Rusijon nėra įleistas nė vienas turistai.

— Lotynų Amerikoje analfabetų, nemokančių nei skaityti nei rašyti yra apie 60 procentų. Azijoje ir Afrikoje 99 procentai.

Suomija turi tik vieną procentą analfabetų. Gi Portugalija 49 procentus, Meksika 52 procentus, Brazilija 57 procentus analfabetų turi. Anglija turi daugiausia bibliotekų ir čia žmonės daugiausia skaito knygų. Antroji vietoj yra Amerika, trečioji - Prancūzija.

— Adenauer, Eisenhower ir Foster Dulles Vašingtone tarėsi Saaro klausimu. Foster Dulles pareiškė vokiečių delegacijai, kad Amerika būtų patenkinta, kad Vokietija su Prancūzija pasirašytų, kad ir laikina sutartį Saaro reikalų, kuri patikrintų Saaro kraštui tam tikrą nepriklausomybę Europos Bendruomenėje. Pagėdavo, kad šita sutartis supultų Prancūzų parlamento patvirtinimu Europos Gynimo Bendruomenės sutarties.

Adenauer prižadėjo tuojau pradėti derybas su prancūzais Saaro klausimu. Iš savo pusės vokiečių kancleris amerikoms pasiūlė: 1. kad vakarų valstybės pasirašytų su Rusija sutartį dėl laisvų rinkimų Vokietijoje ir jos suvienijimo ir kad būtų gražinti 300 tūkstančių vokiečių belaisvių.

2. Pareiškė, kad pilnai sutinka su Amerikos vyriausybės pasiūlymu, kad Stalino mirtis nepakeitė Maskvos inten-

(Pabaiga 6 pusl.)

Amerikos Lietuvių Taryba pas prezidentą Eisenhower

Kovo m. 26 d., po 10-tos valandos ryto JAV-iu Prezidentas Dwight D. Eisenhower priėmė Baltajame Name Amerikos Lietuvių Tarybos Delegaciją, kurią sudarė šie asmenys —

Leonardas Šimutis,
ALT prezidentas
Dr. Pius Grigaitis,
ALT Sekretorius
Mykolas Vaidyla,
ALT Iždininkas
Marijona Kizytė,
Informacijos Centro Direktorė
Kazys Kalinauskas,
SLA Prezidentas
Vincas Kvetkas,
SLRKA Sekretorius
Stasys Gegužis,
ALT narys
Stasys Pieža,
ALRK Federacijos Pirminink.
Juozas Giukus,
ALT narys
Stepas Bredes, Jr.,
NY ALT Pirmininkas

Delegaciją lydėjo ir pristatė Prezidentui Eisenhoweriui JAV Kongresmenas iš Milwauke, Wisconsin, Charles J. Kersten.

Audiencija tęsėsi netoli pusės valandos laiko. Amerikos Lietuvių Tarybos Vykdamosis Komitetas buvo paruošęs laiško formoje prezidentui memorandumą kurio turinį išdėstė žodžiu ALT sekretorius Dr. P. Grigaitis pakviestas, visos delegacijos vardu, ALT prezidento L. Šimučio.

Savo rašte, Amerikos Lietuvių Taryba stipriai pasisakė už Prezidento Eisenhowerio paskelbtą pavergtų tautų laisvinimo politiką. Taryba pareiškia, kad šita politika suteikė naujų vilčių lietuviams lygiai kaip ir žmonėms kitų tautybių, kurias yra pavergęs Sovietų imperializmas; kad laisvinimo politika tai yra vienintelė politika kuri sutinka su Amerikos demokratijos pagrindais; kad tik politika žadanti išlaisvinimą milijonams pavergtų žmonių anapus geležinės uždangos, padarys juos

tautomis, kurioms jos buvo išveržtos jėgos keliu, yra įsipa reigojusios Jungtinės Valstijos ir daugelis kitų šalių, pasirašusių Atlanto Čarterį.

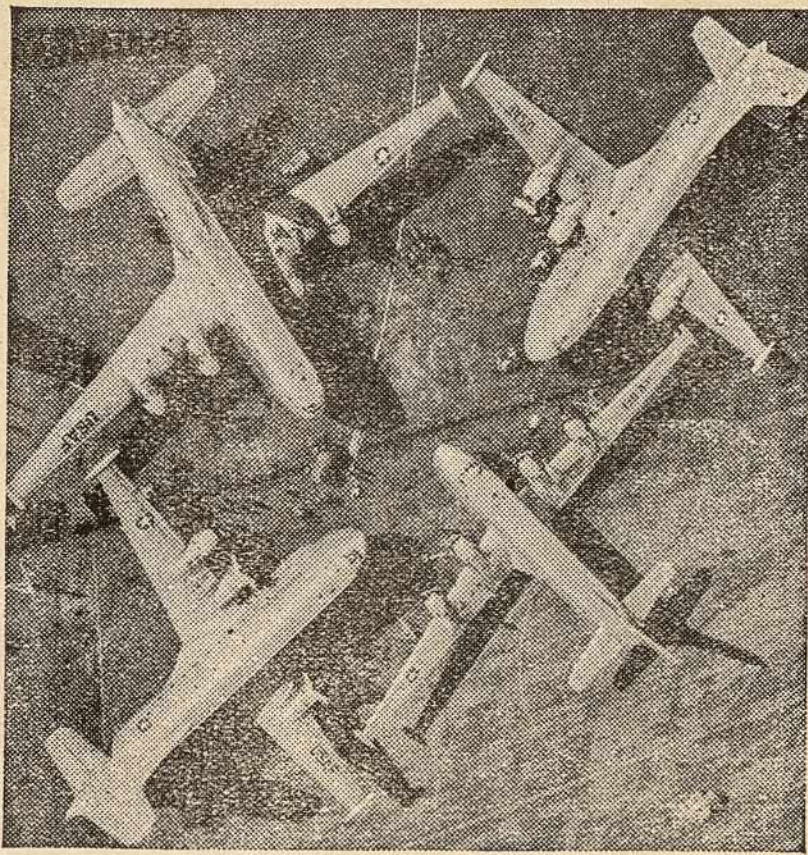
Savo memorandumu Amerikos Lietuvių Taryba prašo dviejų konkrečių dalykų:

1) paraginti JAV Senatą ratifikuoti Genocido Konvenciją, ir 2) padėti Tarybai pravesti JAV Kongrese nutarimą kurio būtų sudarytas specialus Komitetas apgavimui Lietuvos, Latvijos ir Estijos «liaudies seimų» rinkimams ištirti, kad

Tarybos pareiškimo punktą. Baltojo Namų taisyklė neleidžia delegacijai kartot Prezidento žodžių. Galime pasakyti, kad Prezidentas parodė didelį palankumą. Lietuvus išlaisvinimo reikalui, pabrėždamas tačiau, kad jisai dės visas pastangas išvengti ginklo to konflikto, kuris galėtų atnešti dar baisesnį vargą Lietuvos žmonėms negu tas kurį jie kenčia dabar.

Jisai taip pat pasisakė priarių Amerikos Lietuvių Tarybos sumanymui iškelti aiškų tén klastingas priemones, kuriomis Sovietų valdžia bandė padengti savo smurto darbus prieš Lietuvą ir kitas Baltijos tautas.

Atsisveikindamas su Ameri

Keturi «Globemaster» C-124 didieji karo transporto lėktuvai, palaiko susisiekimą tarp Japonijos ir Amerikos.

visam pasauliui būtų parodyta, kaip biauriai Sovietų valdovai pasielgė su tomis trimis Baltijos valstybėmis kurias jie pavergė, tačiau nesigėdi skelbti pasauliui kad jie esą mažųjų tautų draugai ir išlaisvintojai.

Delegacijos kalbėtojas Dr. Grigaitis, trumpai išdėstęs šias mintis, įteikė memorandumą Prezidentui, kuris, šiltai padėkojęs, atsakė į kiekvieną

kos Lietuvių Tarybos Delegacija, Prezidentas Eisenhoweris maloniai pratarė kelis žodžius kiekvienam Delegacijos nariui ir dėkojo jiems už atsiųstą lankymą pas Jį Delegacija išėjo iš Baltojo Namų, jausdama kad Prezidento Eisenhowerio asmenyje lietuviai ir Lietuva turi nuoširdų draugą.

Amerikos Lietuvių Taryba jaučiasi labai padėkinga dėl savo darbą dėl mūsų tėvų

Ona Sadauskaitė

Palangos Pasaka

Kai saulė vijosi mėnesį
Ir suokė paukščiai alejose,
Širdis nerami kažko plakė,
Svajojo... laukė... ilgėjosi...

Baltos putos gintarą plovė.
Mylavos tarp jūros verpetų.
Jų džiaugsmui širdis pavydėjo,
Nors ji jau kentėti paprato.

Ant jūros tų blizgančių plotų,
Kur spindi padangė ir tviska,
Ejau aš ramybės ieškotų,
Kur nugali visada viską.

* * *

Grįžau aš tada su aušrine, —
Kai paukščiai jau kėlės iš miego.
Sprukau į namus aš šešėliu,
Kad nieks nematytų parbėgant.

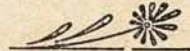
Aš laimės surast negalvojau,
Nelaukiau, kad meilė ims suokti.
Gimiau aš nelaimėms, pavojams
Ir džiaugsmo trūpučiui pavogti.

* * *

Bet buvo toks mėlynas rytas.
Begrįžtant iš parko taku,
Kai rasos nuo medžių dar krito,
Gegutė kukavo «ku — ku».

Ir mudu tada susitikom.
Tu laukei pargrįžtant manęs.
Tas saulėtas rytas mums tiko.
Laimingi ištis buvom mes...

Tu kvietei paukščių giesmių klausyti.
Aš be žodžių tave supratau.
Tu sakei man: «Einam, mergyte»,
Aš parodysiu pasaką tau».

krašto išlaisvinimo. Mes dabar su pilnu pasitikejimu imsimės vykdyti tą sumanymą, kuris jau buvo paskelbtas atsišaukime į visuomenę dėl Lietuvos nepriklausomybės minėjimo pereiną vasario mėnesį, butent; kreiptis į JAV Kongresą, kad jisai ištirtų apgautus rinkimus Sovietų okupuotoj Lietuvoj ir kitose dviejose Baltijos valstybėse. Kad šitas mūsų žygis būtų sėkmingas, mes kviesime talkon vi

sas lietuvių organizacijas, draugijų veikėjus, senuosius amerikiečius ir naujakurius, — visus ir kiekviena lietuvių kuris gali vienokiu ar kitokiu būdu prisidėti savo pastangomis, kad būtų pagreitintas Lietuvos išlaisvinimas.

Amerikos Lietuvių
Tarybos Vykdamosis Komitetas
1953 m. kovo 27 d.
Washington, D. C.

Karolė Pažeraitė.

Kerštas

Šiltą birželio vakarąėjo gatvė jaunuolis su šautuvu per petį. Tyliai gatvė jo batai, pakalti geležim, kaukšėjo. Karts nuo karto pasigirdavo tolimoj šūviai, bet vaikinai nekrepė į tai dėmesio. Lyg mieste būtų rami ramiausia. Tačiau jis nebuvo panašus nė į medžiotoją. Jo liūdnis svajingas veidas mėnulio šviesoje dvelkė švelnumu beveik vaikščiui.

Jis pasuko pro stulpą su blyškiai šviečiančia lempa į skersgatvį, abipus siauro šaligatvio apsodintą liepom. Pilnatis sidabrino mirgančius medžių lapus. Pažkieno sodo krūme tingiai švietė Švento Jono vabalėlis. Priemiesčio namai atrodė lyg išmirę. Jo kio žiburio, jokio garso.

Priėjęs aukštą tvorą, jis atidarė vartelius ir cementuotą takeliu atsidūrė prie medinio namo gonkų. Tačiau jis neko pė laipteliais, o prasiskynęs rankom taką pro krūmus palangiais, pasibeldė į tamsuojančią lango rutę.

— Mamyte, — tyliai pašaukė.

Matyt, motina ilgai rymojo

prie lango, jo belaukdama. Vos tik jis ją pašaukė, kai pasigirdo nuvargęs, bet džiaugsmingas moteriškas balsas:

— Ar tai tu, Juliuk? Tuoj, vaikeli, įleisiu.

Julius, įėjęs į prieškambarį, nė žodžio netaręs, pabučiavo motinos ranką, metė šautuvą ant grindų ir sudribo kėdėje.

— Kas tau yra vaikelis? Ar pavargęs, o gal sužeistas? — apkabinusi savo lepunėlį, teiravosi motina. Tai buvo dar jauna moteris, bet jau gero kaimo žilstelėjusi.

— Ne, mamyte, — sumurmejo vaikinai.

— O gal kas atsitiko su tavimi broliu? Dieve, Dieve... — nerimo motina. Tą pirmą karą dieną ji visus keturis sūnus išleido vyti bolševikus iš Lietuvos. Nejaun anie jos vaikeliai būtų žuvę?

— Jie gyvi ir sveiki... Tave sveikina, — nuramino ją Julius. Motina nežymiai persižegnojo, padėkojusi Dievui už tokia malonę.

— Tu, turbūt alkanas, maži? — vėl susirūpino moteris.

— Gal būtų, nežinau, — atsa-

kė vaikinai nenorom.

Motina įjungė elektrinę plylę ir pradėjo triūstis, sūnui liepdama nusiprausti ir atsigulti. Ji jam į lovą atnešianči valgyti.

Julius ilgai mandėsi. Paskui jau lovoje godžiai prarijo motinos paruoštą viršulą. Tada rūpestingos rankos jį apklojo, kaip mažą vaiką, ir švelnios lūpos nubučiavo jo susirūpinusias akis.

— Mamyte, tokia gėda... — slėpdamas akis, ištarė Julius.

— Tau nėra ko gėdytis. Juk tu mano mažiutis sūnelis, — švelniai šnibždėjo motina, jį klojydama.

— Ne, ne tai, mamyte... Ne norėjau tau sakyti, bet aš turiu pasipasaoti. Man per daug sunku tai vienam išgyventi. O kam aš pasisakysiu, jei ne tau?

— Žinoma, vaikeli, žinoma. Juk aš visuomet jum buvau draugė, ne tik motina — priitarė susirūpinusi motina.

Vaikinai atsisėdo ant lovos, šalia motinos, ir pradėjo pasakoti:

— Mamyte, atsimeni, kokie buvo puikūs draugai mano pusbroliai. Sigitas, Jonas ir Vytas? Nuo mažų dienų aš labiausiai su jais mėgdavau žaisti. Paskui gimnazijoje vėl bendri reikalai; mokslas, skau-

tų organizacija, stovyklavimas Palangoj, kelionės į užsienį. Kartais mes apsimušdavom, po to būdavo dar tamsesnė mūsų draugystė. Koks tada, mamyte, buvo gražus gyvenimas! Kokie mes tada buvom laimingi. Tik per bolševikmetį tai tesupratau. Koks baisus man buvo gyvenimas prie rusų! Tau, mamyte, buvo taip pat blogai, bet tu galėdavai dienomis niekur neišeiti iš namų, bet mum, jaunimui, daug blogiau. Tie niekšai prievartavo mūsų dvasią. Komjaunimas... Mopras... raudonas kampelis... stabų garbinimas, juos nešiojant gatvėmis, kabinant ant sienų vieton nuimtų kryžių. Paskui NKVD... sekimas vienas kito ir net mokytojų ar tėvų... tar dymai... Kokia žiauri šlykštė bė! Ach, kaip žemai jie nuvertina žmogų! Kiek jaunimo be jokio noro turėjo stoti į komjaunimo organizaciją kiek mano draugų buvo kankinama NKVD kančių kameros! Dėl gelis atsidūrė kalėjime. Gimnazijoje nutilo juokas. Kiekvieną rytą klasėje stebėdavau savo draugus. Jei kuris ateina išbalęs, iškankinamas veidu, vos bepavilkdamas kojas tai tas praleido baidą naktį pas raudonuosius budelius. Ir to jau saugokis, nes jo valia ga-

li būti palaužta, ir jis gali būti jau įkinkytas į sekimo darbą. Kilnesnio būdo vaikinai, nors ir jam gresia sušaudymas, pasisako geriem draugam, ar net įspėja, kad jo saugotųsi. Jis bijas, kad jį kankinant, jis galis juos savo, draugus, nenoromis išduoti. Mano broliai ir aš, o taip pat ir pusbroliai, kaip ir daugumas Lietuvos jaunuolių, laisvę gimę ir išaugę nepriklausomi, nenorėjom pasiduoti prieš pūdai, prievartavimui. Ir štai mano geriausi draugai, tavo brolio sūnūs, su tėvais, kurie taip pat bolševikams kliudė savo lietuviška galvosena buvo išvežti į Sibirą. Ach, mamyte, kokia baisi toji 14 birželio naktis... Aš tau nieko nesakiau, ką aš tada išgyvenau. Man gaila buvo tavęs, kenčiančios, nenorėjau dar la biau graudinti. Tylėjau dantis sukandęs. Ir tada, mamyčiuk, aš prisiečiau, kad už kiekvieną išvežtą mano pusbrolią tu rėsi žūtį iš mano rankos tiek pat bolševikų. Suprask, kokią pagiežą jaučiau. O juk mano širdis gaus minkštą. Man gaila la mažiausio vabalėlio, o ką jau bekalbėti apie žmogų!

— Taip, taip, mielas vaikeli. Tu esi geras ir jautrus, — glostė motina jo ranką. Ke-

Partizanų Dainos.

Žygiavo drąsiai į kelionę,
Į kita kraštą, į namus.
Gal ten geriau priglaus juos žmones,
Ir ten likimas bus ramus.

Priėjo kaimą, kur vadinas
Vareikio kaimo vienkiemiai,
Ir jie tikėjo, kad juos priešai
Užpulti jų čia neateis.

Iš rytų saulė patekėjus
Švelnučiais savo spinduliais
Lyg sakė šiam pasauliui,
Kaip viskas einasi gerai.

Nespejo linksmintis ir džiaugtis,
Nes priešai buvo jau arti.
Kad jie nespėtų įsibrauti,
Ginklus pasiėmė visi.

Paleido rusai į juos šūvį,
O jie atsakė su trenksmu.
Visi kovojo tartum vienas,
Drąsa senovės milžinų.

Štai krito Petras Baravykas,
Lakūnas Saugis ir kiti.
Jie mirdami drąsiai kartojo:
Lietuva, mirštam už Tave.

Sužeistas Saugis nedejavo,
Priglaudė ginklą prie galvos:
Paimkit mano visus ginklus
Ir eikite pasveikinti mamos.

Visus išsklaidė po arimus
Plėšikų, žulikių šimtai.
Erškėtis prie kelio krito,
Septintas klupo mirtinai.

* * *

Vai pasimelski, miela mama,
Už mano laimę ir mane.
Suaki sūnaus dalia benamio,
Ir vargstu, vargstu aš miške.

Tuos poterėlius, kuriuos išmokei,
Niekad nesukalbu ramiai,
Nes raudonų plėšikų gauja
Mus gauda tyliai, atkakliai.

* * *

Tyliai gęsta paraudus saulė;
Aš pro gimtąjį sodžių einu,
Gal būt viską pamiršęs pasauly,
Bet Tave pamiršt negaliu.

Liūdna grįžus į gimtąjį sodžių,
Matos krūvos tikrai pelenų,
Liūdnas vaizdas širdies nepaguodžia,

Lietuviai pasaulyje.

LIETUVOS EGZILINĖS VY- RIAUSYBĖS

sudarymo reikalus vis dažniau keliamas lietuviškoje spaudoje ir organizacijų susirinkimuose. Už vyriausybės sudarymą pasisako žymūs visuomenininkai ir politikai. Momen tas yra pats patogiausias. Pradžioje, nors ir nepripažinta, bet vis dėlto egzilinė vyriausybė turės didesnę autoritetą už betkokį komitetą.

— VLIKas norima papildyti naujų organizacijų atstovais. Tarp jų ir Mažosios Lietuvos atstovų Svarstoma apie sugrąžinimą į VLIKą Lietuvos Fronto atstovą.

— Lietuvos Vienybės Sąjūdį VLIKe atstovauti yra pakviestas Dr. Vladas Literiskis.

— Dar nėra galutiniai palaidotas projektas VLIKą perkelti Amerikon.

— VLIKo ir diplomatų šefų min. Lozoraitis derybos susitarimas, daug sunkiau eina negu Pan Munjoje, Korejoje, komunistų ir sąjungininkų.

Iš buvusių susitikimų buvo paskelbta tik bendro pobūdžio rezoliucija be turinio.

Jei VLIKas vestų derybas su Paleckiu, kuris yra anapus geležinės uždangos, tai

Daugel ašarų krenta gailių.

Nusiminęs ir klevas senelis,
Daug jis matė sunkių valandų,
Matė vežant į Sibirą žmones,
Matė sodžius, pilnus gaisrų.

Tik Nevėžis šnara ir teka.
Glosto galvas pilkų akmenų.
Daugel matė kovų jis už laisvę
Ir ne kartą pasruvo krauju.

* * *

Sudie, jis pasako mergaitei,
Išsina pro kiemo vartus;
Žiauriosios mirties gi šešėlis
Lydėjo jo žingsnius tylus

Staiga pasigirdo jau šūvis,
Jis krito ant žemės šaltos.
Sudie, tu graži lietuvaitė,
Aš žūstu už laisvę tautos.

Iš Argentinos lietuvių praeities

ARGENTINOS LIETUVIŲ KOLONIZACIJA BOLIVIJOJE ANT 30 HA.

Rašo Vladas Veselauskas

Matas Šalčius, beveik nuo pirmos atvažiavimo dienos, nuolat Argentinos lietuviams kalbėdavo, kad, girdi, Argentinos lietuvių nemoką gyventi, — nesugeba praturtėti. Argentinos lietuviams reikėtų kolonizuoti Bolivijoje. Ten žemė esanti labai pigi. Dauguma Argentinos lietuvių žinojome, kad daug Pietų Amerikos valstybių turi pigių žemių, bet svarbu, kur tos pigios žemės randasi. Bolivijoje Šalčius norėjo būti sutvorto lietuviško kolchozo vedėju. Niekas į tai dėmesio nekreipė, nes visi žinojo, kad Šalčius nori raičių žmonelių pinigų tvarkyti.

niekas nesistebėtų nesusitarti. Bet dabar, kada sustinka seni valstybininkai, kurie ko voja dėl vieno ir to paties idealo, Lietuvos laisvės, ir ne susitaria, tai reikalus yra liūdnesnis. Kam tuomet min. Lozoraitis ir VLIKas lietuviškai visuomenei triūbina apie vienybės, užmirštant visa kas skiria, reikala, kai tuo tarpu patys yra nevienybės ryškiau si pavyzdžiai.

Žurnalistas ir visuomenininkas p. Vladas Veselauskas, «M.L.», nuolatinis bendradarbis Argentinoje. Nuo pat atvykimo Argentinon visą laiką aktyviai dalyvauja lietuvių kultūriniam gyvenime.

ti. Aiškino, kad iš Lietuvos atvežti lietuviai netiktų Bolivijos kolonizacijai, reikėtų, kad į Boliviją važiuotų labiau pasiturintieji Argentinos lietuviai.

Vieną gražią dieną mus Argentinos lietuvių labai nuste bino, kada Lietuvos laikraščiuose užtikome, kad Šalčiaus žmona Lietuvoje skubomis išsiparduoda ir ruošiasi važiuoti į Pietų Ameriką, nes Matas Šalčius Bolivijoje pirkęs 300 tūkstančių ha. žemės. Pradėjome galvoti, kad Šalčius negalėjo turėti tiek pinigų, kad galėtų taip didelį plotą nupirkti. Gi Bolivijos valdžia niekumet neduos veltui taip daug žemės vienam asmeniui. Nusprendėme, kad M. Šalčius yra susirišęs su kuria nors stambia žemės pardavimo bendrove.

Argentinos Lietuvių Tauti-

lios ašaros nuriedėjo iš jos liūdny akių.

— Ir štai bombos krenta ant Kauno aerodromo... — tęsė vaikas toliau savo pasakojimą. — Vokiečiai pradeda karą, pasiryžę, anot jų, išvaduoti tautas nuo raudonojo siaubo. «Tepadeda mum Dievas», — tokiais žodžiais Hitleris pabaigė savo griausmingą kalbą prieš šį kryžiaus žygį. Juk girdėjai, mana, per radio? Gražūs žodžiai, gražus, tikslas, mamyte. Bet nenoromis prisimenu kryžiuočius, ka daisė teriojusius mūsų žemę. Na, bet mes gi ne tik nekeliam prieš juos ginklų, bet dar jiems išvalom kelius. Mes taip jų laukėm. Tuoj susikūrė partizanų štabai. Ir mes visi keturi tavo sūnus nubėgom į artimiausią štabą. Partizanai paėmė į savo rankas radiofoną, paštą ir kitas įtaisus, žinoma, ir ginklų sandėlius. Mano ir dar poros draugų uždavinys buvo neleisti bolševikams susprogdinti tilto. Vi saį laiką nubėgom. Bolševikai jau ruošėsi jį sprogdinti. Mes nutaikėm šautuvus. Ir man ūmai šovė į galvą žodis: «Priesaikaka». Aš prisiminiau, mamyte, savo priesaiką: «Už tris pusbrolius — tiek pat bolševikų...» Kada du kareiviai žuvo, mano ranka nė kiek nesudrebė

jo. Širdis buvo kupina pagiežos ir keršto. Bet kai šlyt, imant ginklų sandelį, užslėptą Mickevičiaus slėnyje, mano šoviniai mirtinai sužeidė jau trečią, nenorintį pasiduoti, so vietų karį, įvyko kažkas nepataisoma.

Julius nutilo. Jo balsas palūžo, akyse pasirodė ašaros. Motina be žodžių apkabido jo pečius ir priglaudė jo galvą prie savo krūtines. Vaikinas, kiek nusiraminęs, toliau pasakojo:

— Tada, jam krentant ant sargybinių numindžiotos žolės, aš išgirdau graudų «Mama». Ir aš prisiminiau tave, brangi mamyte. Man pasidarė nepakenčiamai liūdna. Taip buvo gaila to nužudyto priešo, kuris gal nebuvo bolševikas, tik pildė savo vyresnybės įsakymą. Gal jisai būtų mum pasidavęs, kad ne vyresniojo sargybinio įsakymas nepasiduoti. Mat, jis norėjo išlošti laiką ir susprogdinti karišką medžiagą sandėlyje. Mamyte, tas mano nukautasis buvo toks pat jaunas, kaip ir aš. Man atėjo į galvą, kad jis savo motinai toks pat mylimas vaikas, kaip aš tau. Gal ji laukia jo, kaip tu mane sugrįžtant. Ir tada pagalvojau, kodėl pasaulis taip surėdytas, kad žmogus žmogaus turi ne

kęsti. Toks liūdnumas mane pagavo, toks liūdnumas... Ne bedžiugino mane mūsų tautinės vėliavos, puošiančios namus, nebedžiugino mane laisvės varpo skambūs dūžiai. Eidamas pro štabą, mačiau visus tris brolius, žadėjo šį vakarą tave atlankyti. Nė ne žinau, kaip aš parėjau namo. Buvau labai labai nelaimingas, mamyte. Bet to negana. Dar ne galas mano kankioms. Matyt, man lemta šiuo nepaprastu istorišku metu blaškytis nuo vieno išgyvenimo prie kito. Juo arčiau namų, juo labiau pradėjo mano gailėstis priešui blankti. Ir čia prasideda mano didžiausia tragedija. Aš pajutau didelę, didelę gėdą. Kodėl niekas šiuo metu nesigaili bolševikų, tik aš taip praskydau? Juk aš ne vyras, kad gailiuos prieš kurį nors gimines, mano tautiečius kankina, žudo, mano kraštą terioja. Koks aš lietuvis, kad tik asmeniškai keršto vedinas nužudžiau tuos tris? Juk aš, šaudamas, visiškai nepagalvojau apie Lietuvą. Mano lūpos turėjo būti Lietuvos vardas, o ne asmeniškasis kerštas. Kokia gėda, kokia gėda, mamyte. Aš esu nevertas lietuviu vadintis, esu nevertas būti tavo sūnum.

Vaikinas pabaigė savo išpa

žintį, ir visai vaikiškai priglaudė savo galvą prie motinos kelių. O ji, glostydamas drėgnus sūnaus plaukus švelniai prabilo:

— Vaikute, negadink savo širdies. Aš tave labai suprantu. Tau gėda, kad ne kilnaus Tėvynės jausmo vedinas tu nušovei priešus, o asmeniškai keršto skatinamas... Balandėli mano, tuo sunkiu mum ryžtu mo metu tau viskas susipainiojo. Perdang išgyvenimų tavo jaunai širdžiai. Sakai, pamatęs priešą, iš tavo pasąmo nės iškilo noras keršyti?... Bet koks, sakyk, jausmas pagavo kitus jaunuolius? Ar ne kerštas? Kiekvienas pagalvojo, kad atėjo valanda atsiskaityti už nukankintus tėvus, brolius, seseris, už ištuštintas nu teriotas sodybas, už lietuvių kalbos slopinimą, už dvasinės ir materialinės vargrovės įvedimą. Ar ne? Tik tu gerai pagalvok, Juliuk. Juk ne tik teritorija sudaro Tėvynę, sūneli, bet ir tauta-žmonės, jų gyvenamosios vietovės, jų bendri siekimai, bendra istorija, bendri papročiai, ta pati kalba. Tai vis didelio organizmo - Tėvynės rateliai, sraigteliai. Ir tu, vaikute, kovojai už Lietuvą, kaip ir kiti tavo bendro žygio draugai. Ar dabar nusiramina?

Vaikinas pakėlė nušvitusias akis į motiną ir dėkingai apipylė jos rankas būciniųais.

— Sakai... — toliau kalbėjo motina, — kad keršto jausmas nublanko ir tau pasidarė gaila tų nukautųjų. Tai teparodo tavo jautrią širdį. Tai nėra, anaipol, tavo kaltė ar silpnumas. Tai yra mano ir gal daugumo Lietuvos motinų kaltė. Mes kaltos, kad savo vaikams įskiepijom ne tik Tėvynės meilę, bet ir meilę žmogui. Ne tik savam, bet ir svetimam. Tai yra mūsų klaida...

Motina susimąstė, o sūnus nuste bęs žūrėjo į savo gimdytoją. Juk ji visuomet taip maža tekalbėdavo. Ji, kaip akusherė, būdavo labai užimta. Be to, visi namų ruošos darbai... Vos tepėdavo išklausti vaikų pasipasakojimus ar trumpą patarimą duodama. Ji buvo jiems ir tėvas ir motina. Tėvo, seniai mirusio, jis neprisimena.

— Bet gal ir gerai kad neugdėm jūsų širdyse neapykantos svetimam, — vėl prašneko motina. — Ji ir neugdama, kaip usnys gėlių darželyje, išauga, išbujoja. Jei būtume skiepiję jum kerštą, neapykantą, gal būtumėt išaugę žiaurūs, nepakenčiami egoistai. Mes išugdėm jumyse Tė-

ninkų Sąjungoje buvo daug narių, kurie yra gyvenę Brazilijoje ir visi gerai žinojo kuo pasibaigė Nova Lituania kolonija. Šalčiaus kompromitacija mums nerūpėjo, tik buvo mums labai gaila tų lie tuvių kurie galėjo į nelaimę įkristi. Šalčius jokių patarimų pas nieką nesiklausė. Jautėsi esąs gudrus. Nutarėme viešai atakuoti šiuos Šalčiaus planus. Pietų Amerikos Žiniose pasta teme konkrečius klausimus, kad jis tiksliau nurodytų, kur toji žemė randasi? Ar yra jam žinomi tos žemės savininkai? Ar pasiteiravo Bolivijos tur tu ministerijoje, kas yra tikrieji tos žemės savininkai? Šalčius prisipirtas prie sienos pradėjo per «Išvien» aiškin tis, sakydamas, kad 1936 me tų viduryje, kada Argentinoje lankėsi Lietuvos teatro artis tai, Kipras Petrauskas su žmo na, Vincė Jonuškaitė Zaunie nė, Hipolitas Nagrodkis ir Mažeika, jie sužinojo iš vie no redaktoriaus (supraskite iš paties M. Šalčiaus. VI. V.), kad Šalčius Bolivijoje pirkęs 30 ha žemės. Bei tie artistai paleido Kaune antį, kad Ma tas Šalčius Bolivijoje pirk o 300 tūkstančių ha žemės. «Ma žas apsirikimas» — buvo dau gelio nusišypsota, kada pers kaitė šį Šalčiaus pasiaiškini mą.

Didelis Šalčiaus draugas buvo pasiuntinybės pirmas sekretorius Bronius Blavieščiūnas. Viską jie kombinavo kartu. Kada jie išleido Išvien, po poros savaičių komunistai išleido «Momentą». «Momento» leidimui buvo sutverta Talkos bendrovė, kurios akcininku buvo ir pats Šalčius. Išvien ir Momentas veikė kontakte. Beveik visumet darydavo ben drus bankietus. Kadakomunis tai minėjo metines sukaktu ves, jie aprašė, kad prieš iš leisdami Momentą, jie trijų lietuviškų komunistiškų dele

gacija aplankė Blavieščiūną. Jis pareiškė abejojamą, ar komunistų savaitraštis galėsi as išsilaikyti, nes tautininkų tarpe esą gerų žurnalistų, ku rie be jokių abejojamų pulsia Momentą. Dabar Blavieščiū nas sveikinas drąsiųjų vyrų pasiryžimą, kurie, nors ir sun kiose sąlygose, bet vis tik atlaikė priešų puolimus ir lin kįs Momentui gero pasiseki mo ateityje.

— Štai tau ir Lietuvos Tau tininkų Sąjungos narys! — keikėsi daugelis Argentinos lietuvių tautininkų. Pakarti toks narys!

Man yra tekę skaityti Š. Ame rikos lietuvių spaudoje aprašy mas apie Argentinos lietuvišką spaudą. Ten buvo parašy ta, kad Argentinoje Rytosius yra komunistų savaitraštis, o Momentas — pro komunisti nis. Informacija nėra tiksli. Rytosius ir Momentas nieku met nėra eję tuo pačiu laiku. 1930 m. rugsėjo m. atėjus į valdžią gen. José Felix Uri buru, Rytosius buvo platina mas slapta. 1936 m. liepos mėn. 17 d. kilus Ispanijos re voliucijai, 68 Argentinos lie tuviški komunistai išvyko į Ispaniją kariauti. Jų tarpe ir tuolaikinis Rytosiaus redaktori us Ulevičius. Be to išvyko Nenėnas, Tamašiūnas, lalalis ir kiti. Argentinos lietuviški komunistai labai rūpinosi Ru sijos, Kinijos ir Ispanijos «li audimis», tik niekumet sau galvos nelaužė dėl lietuvių tantos. Išvykus jiems į Ispa niją, sustojo ir Rytosius. 1936 m. pabaigoje lietuviški komu nistai išleido Momentą, kuris buvo Rytosiaus tęsinys.

Tiesa, 1934 ar 1935 metais komunistai Rosario mieste iš leido mėnesinį žurnalą Dabar tį, kurisėjo ligi 1938 m. pa baigos.

Kadangi Šalčius, Blavieščiū nas ir Aukštuolis visai atvirai rėmė komunistus, tai tautinin kai per savo laikraštį be jo

kio pasigailėjimo juos puolė. Katalikai savo atakas sustab dė, bet moraliai rėmė tautinin kus. Retkarčiais užtikdavome São Paulo lietuvių katalikų savaitraštyje Šviesoje palan kių žinučių apie mus ir pasi sakymus prieš Išvien. Clevelando (Š. Amerikoje) Dirva mus besąlygiškai palaikė. Ne sugebėdami spaudoje polemizuotis, o be to Pietų Ameri kos Žinių argumentacija buvo dang labiau įtikinama negu Išvien, tas Aukštuolį visai iš mušė iš lygsvaros. Griebėsi keistų priemonių, kurios minis teriui visai netiko. Pradėjo viešai grasinti, kad «svarbiuo sius kaltininkus», Kazį Kliaugą, Bronių Hinką, Vladą Ves elauską ir Juozą Nakutį de portuosias iš Argentinos, o su kitais vėliau susitvarkysiąs. Visų keturių vardu viešai atsakiau per spaudą, kad mes ir sava valia sutinkame važiuoti į Lietuvą ir galėsime Lie tuvoje bylinėtis. Tik viena yra mūsų sąlyga, kad Aukš tuolis sumokėtų mums laiva kortes į abi puses. Aukštuolis darė žygių, kad mus Arg entinos valdžia administraty viniu būdu nubaustų. Bet ir čia nepavyko. Nieko nelaimėjęs P. A. Žinias įskundė pašto di rektoriui. A. L. Balsas ir Mo mentas jau iš laiko pradėjo džiaugtis, kad P. A. Žinios su silauks didelių nemalonių. Kazys Kliauga buvo pašauk tas pasiaiškinti. To viso pa sekme buvo ta, kad P. A. Ži nios nieko nenukentėjo. Bal sui ir Momentui buvo atimtos pašte teikiamos lengvatos, ku rias vėliau vėl išrūpino Bla vieščiūnas.

JAU LAIKAS ATNAUJIN TI 1953 METAMS «Mūsų Lie tuvos» prenumeratą. Laikraš čio likimas yra skaitytojų rankose.

vynės meilę ir laisvės troški mą. Nuo amžių mūsų tauta nepakenčia vergovės, veržia si į laisvę. Juk vergiškos dvasios žmonės nesukils, o kantriai temps savo jungą. O mes spaudžiami, vergiami priešinamės, nepasiduodam ir sukylam prieš prispaudėjus. Išmesk iš galvos mintį, kad nesi vyras. Nebesijaudink dau giau. Tu, kiek galėjai, prisi dėjai prie bendros kovos už Lietuvos laisvę. Ir tu nesi sil pnas, tik geras, mielas vaiku tis.

— Mamyte, tik ką pasakei, kad esu vyras, o dabar vėl mane vadini vaikučiu, — ban dė sūnus užsigauti.

Motina linksmai nusijuokė.

— Kad ir barzdą užsiaugin tum, kad ir praziltum, tu man vis būsi mažas vaikas. Vi somis motinoms jų vaikai lie

ka vaikais.

— Man sunku tai suprasti, mamyte. — tarė vaikinys. — Juk aš jau 17 metų, gavau brandos atestatą, esu atskiras individas, mano gyvenimas eina kita vaga, kaip tavo, o su laiku juk turėsiu savo ats kirą gyvenimą... Ir tu mane vis tebelaikysi vaiku?

— Ne, vaikeli, gal aš neti ksliai išsireiškiau. Tu jau da bar beveik esi suaugęs. Aš su nuostaba seku tavo dvasi nį augimą. Taip, tu eisi kitu keliu, tu kursį savo nucsavą gyvenimą, o aš būsiu nuošalv ir kiekvieną tavo žingsnį seksiu, laiminsiu. Tačiau ma no širdžiai tu liksi visuomet mylimas vaikas.

Abu nutilo. Motina nuliūdo, galvodama, kad greit jos sū nūs, kaip paukščiai, vienas po kito, išspurdės iš po jos

sparno. Tol tavo vaikas, kol jis ant tavo kėlių sėdi, — gal vojo. O sūnus vėl mintimis grįžo prie paskutinių dienų įvykių.

— Bet kiek mūsų vaikinų, žuvo, mamyte! Daug daug mūsų kraujo pralietą visoje Lietu voj Vokiečiai atžygiuoja į mūsų, partizanų, išlaisvintą kraš ta iškilmingu maršu Jie pa žadėjo Lietuvai nepriklausomybę, bet ar jie savo pažadą ištesės? Mes džiaugiamės, lau kiame jų, kaip išvaduotojų, bet juk jie mums taip pat svetimi, mamyte, kaip ir anie raudonfeji barbarai.

Tuo metu kažkas pasibeldė į langą.

Po valandėlės į kambarį įvirto trys nuvargę, bet švie čiančiais linksmumu veidais, jaunuoliai.

Magdalena Vinkšnaitienė

Gauskite varpai!

Iš miesto Katedros bokštų didingų
Ir iš mažų Kaimo Koplytėlių
Skubėj nešti varpai žinią džiaugsmingą —
Nukankintas Kristus prisikėlė!

Jam lenkiasi Kalnai, uolos subyra!
Tik budeliai neranda sau vietos...
Ir mes... į klimpę paklydimo tyruos,
Širdys suaižėję... žemėtos...

Brėkšta rytas Velykų. Gaudžia varpai.
Veda Kristus teisiuosius į šviesą!
Jei aštriam kely ir skaudžiai parklupai, —
Štai Jis gailėstingą ranką tiesia!

Gauskite, gauskite varpai Velykų!
Isiveržkit į kiekvienus namus!
Tik parkritusių mūsų nepaliki —
Prisikėlęs, Kristau, prikelt ir mus!

São Paulo, 1953 m. Velykos.

Metalo Išdirbinių «Industria Strazdas»

atlieka įvairius geležies bei metalo išdirbinius, kaip
šaltkalvystės, galvanizavimo ugnimi, liejimas, varžtų
bei kablių dekalkoms eternitui ir brazilitui.

Fabrikas: Rua Feliciano Bicudo, 28 - Skersgatvis iš
Rua Ibitirama V. Prudente.

Raštinė: Rua do Carmo, 138 - 3.º S/306 - Fone 33-3865
São Paulo

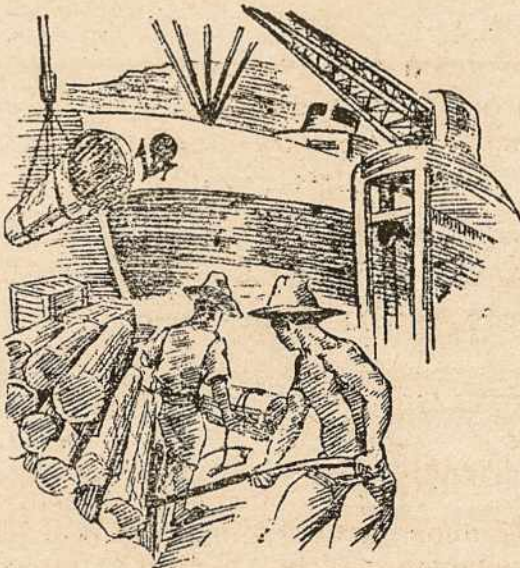
Nori patogioj, gražioj vietoj, pamary — Praia Grande
įsigyti žemės sklypą?

Neuzmirsk apsilankyti Suarão.

Ten yra elektra visose gatvėse įvestas vanduo. Yra viešbu tis, restoranas bažnyčia, mokykla. O svarbiausia, kad prie visų šių pagerinimų kaina pusiau mažesnė, negu kitų šalia esančių sklypų.

Via Anchieta — nauja autoestrada eina skersai Vila Suarão. Taip pat yra ir geležinkelio stotis.

Daugiau informacijų «Mūsų Lietuvos redakcijoje».

Madeiras do Brasil

PERES & PRANAS LTDA.

Importação — Exportação

Raštinė: - Av. Churchill, 94 - 11.º and. - sala 1110

Rio de Janeiro - Fones: 52-0229 e 32-6265

Em Minas Gerais:

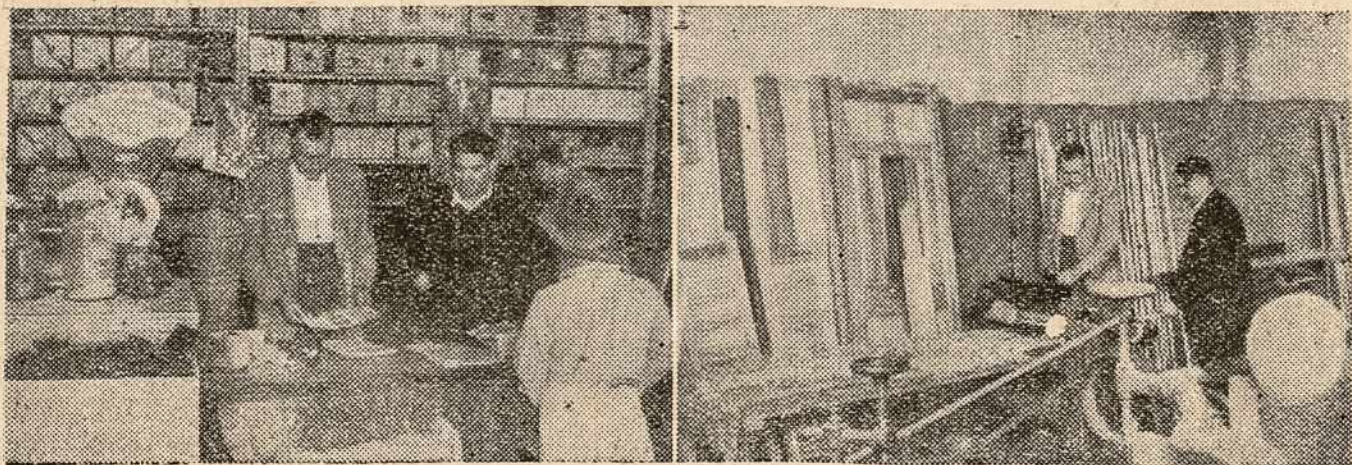
Peres & Cia. Ltda. - Leopoldina - R. Providencia, 71

Jother Peres de Resende - São Pedro dos Ferros

Amadeu Cesar Machado - Nanuque, Minas

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių
krautuvė tiksliai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C

VILA ALPINA

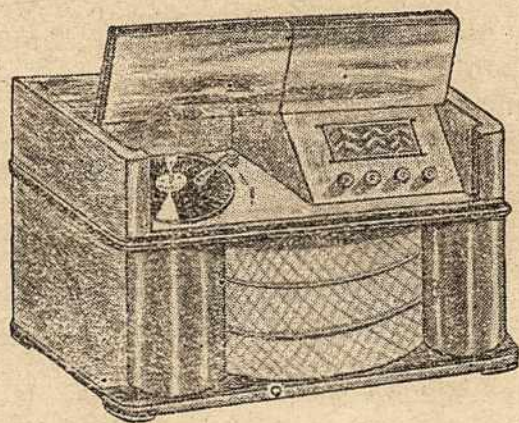
REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO
J. L. Galinskas Ltda.

BALDŲ SANDĖLIS
AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Sprindys & Cia

PARDUODA

TOBULIAUSIAS RADIO VITROLAS.

balso grynumas, skambumas

Sprindys & Cia — Largo S. Jose 1.

Kaip niekur kitur, prieinamiausiomis kainomis.
Parduodama patogiomis sąlygomis ir išsimokėjimui**Rastinės Darbai ir Teisiniai Patarimai**Naturizacija, inventoriaus surašymas, išieškojimas
skolų, persiskyrimai (desquites) nuomininkų išvay-
mas, kriminalinė ir darbo teisė.

Darbininkams patarimai veltui.

Galima kreiptis šiomis valandomis nuo 10 iki 12 val.
ir nuo 16,30 iki 19 val.Rua Roberto Simonsen, 13 -- 3.º — salas 306 - 310
(Senoji rua do Carmo ir kampas Pça Clovis Bevilacqua)
São Paulo**MEKANIKOS DIRBTUVE**Gaminami įvairiausių braižinių vitražai,
vieliniai tinklai tinkavimui ir tvoroms,
langų stiklų apsaugos, užtvaros, geležinės
durys ir vartai, banguotos skardos durys
pagal mastą.Gaminami žibintuvai įvai-
riausių tipų. Daromi įvairių
dydžių gražtai žemei gręž-
ti. Pardavimas grynais ir
išsimokėtinai.**LEONAS VARNAUSKAS**

Telefonas (recados) 3-0707

Rua 12 N.º 39 — Vila Zelina
Avenida Zelina N.º 714 — (fundos)
Caixa Postal 4118 — São Paulo

Atelier de Modas
ALEXANDER BAGDONAS

RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 275 — 7.º AND. — SALA 73
TEL. 34-7482 — SÃO PAULO**Foto-Studija "BERNARDO"**

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė padidini-
mams tamsiuose tonuose ir sepiu, spalvinimui aliejiniais
dažais ir paste.
ARTHUR SCHMIDTPriimami pakvietimai į namus — Senų portretų reprodukcijos
RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO**Industria e Comercio de Calçados**SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims,
panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 719

--

São Paulo

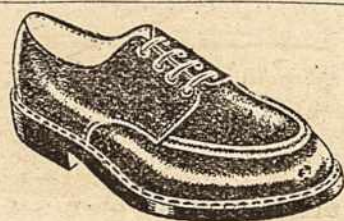
Nori, kad «Mūsų Lietu-
va» būtų lietuviškojo gyveni-
mo veidrodis?— Bendradarbiauk joje
pranešdamas visas naujienas
iš savo apylinkės, miesto ar
interjero.

SKAITYK IR PLATINK

«MŪSŲ LIETUVA»

UM
RECANTO
PARA VOCÊnas lindas
praišius de

Jardim RIVIÉRA

JARDIM RIVIÉRASanto Amaro apylinkėje - nuosta-
baus grožio gamta sveikas klimatas, tik už
18 km. nuo Praça da Sé, geras kelias, tarp
dviejų ežerų. Puiki proga dabar įsigyti žemės
sklypą su mažu įnešimu ir ilgalaikiu išsimokėjimu
— 100 mėnesių.Reikalingų informacijų gauti tik pas vienintelį įgalio-
tinį šias žemes pardavinėti mūsų tautietį Kazi Kmiliauskį, rua
Benjamin Constante 23, 1-o andar sala 6. Fone: 34-5914. Siokiadie-
niais iki 17 val. Sekamdieniais ir šventėmis 8-9 val. ryto.Suinteresuotus nuveža ir parveža. Iš Santo Amaro eina autobu-
sai Jardim Riviéra. Iš Socorro galima nuplaukti laiveliais.**CASAS
SÃO JORGE**

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

JORGE MATELIONIS

KRAUTUVĖS:

Rua São Caetano, 526
Fone 35-3260

☆

Rua São Caetano, 510
São PauloVIENINTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMÃOS CARRIÉRI LTDA.Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio
puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vien-
balsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visa-
dos naudokite!RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223Caixa Postal 3967
SÃO PAULO

Kietubiai BRAZILIJOJE

Velykos

yra virtusios tradicine lietuvių švente.

Šiais metais, nors Velykų rytmetis buvo ūkanotas ir bauginio lietuvi, tačiau Zelinon jau nuo ketvirtos valandos ryto pradėjo žmonės rinktis iš įvairių São Paulo miesto apylinkių. O prieš šeštą valandą buvo pilnutėlė ne tik ordvi bažnyčia, bet ir šventorius. Lietuvis vykdamas Vila Zelinon pravažiuoja pro daug puošnesnes bažnyčias miesto centre, kur nei purvyno, nei dulkių nėra. Lietuvį Vila Zelinon traukia lietuviškos Velykos. Čia visos apeigos kaip Lietuvoje. Lietuvišku skoniui ir papročiu parengtas Kristaus karstas, jaudinančios Velykų giesmės. Nė vienas iš provincijos atvykęs lietuvis iš džiaugsmo apsišverčia išgiręs chorą giedant procesijos metu «Linksmą Dieną», ar «Per Tavo šventą prisikėlimą».

Šiais metais procesija ypač išpūdinga, nes einant gatvėmis, ne šventoriuje, yra daug vietos patogiau susitvarkyti. Gražios vėliavos tvarkingai išsirikiavę, žmonių minios. Gražiai procesiją tvarkė Vyrių Brolijos pirmas P. Narbutis ir K. Bacevičius. Gražiai atrodė procesijos, baltais rūbais mokyklos mokiniai, sešelių pranciškiečių vadovaujami.

Bažnyčioje, altoriai, skoningai seselių pranciškiečių papuošti skendo gėlėmis. L. K. Bendruomenės choras vadovaujant maestroi Al. Ambrozaičiui ir vargonais akompanuojant seselei M. Marcelinai iškilmingai giedojo šv. Pranciškaus de Witt mišias. Ypatingo įspūdžio padarė ofertorium metu choro sugiedotas iš Handel kantatos «Mesijas», «Aleliuja». L. K. Bendruomenės choras pajėgdamas gana gerai išpildyti šitokius kūrinius, rado aukštą meninį lygį. Šia proga tenka tik pakartoti, kaip kūrinių choro bičiulių nuomonės, kad šiam chorui jau laikas išeiti į pasaulį. Savo meniniu pajėgumu pilnai pajėgs atstovauti Lietuvos dainos meną.

Prie bažnyčios papuošimo aukomis prisidėjo Maldos Apaštalavimo, L. Kat. Moterų Draugija, Filhas de Maria.

Bažnyčia buvo adara visais tris paskutines Didžiosios Savaitės naktis.

BIRŽELIO 14 D.

Š. m. kovo mėn. 30 d. Sąjungos Brazilijoje būstinėje, Rua São Bento, 405, įvyko estų, latvių ir lietuvių organizacijų atstovų, birželio 14 d. minėjimo reikalui, pasitarimas. Iš lietuvių pusės dalyvavo: Konsulas A. Polištaitis, Sąjungos pirmininkas Mario Dantas ir Lietuvių Savišalpos ir Kultūros Bendruomenės «Lituanian» pirmininkas Inž. Z. Bačelis; iš latvių pusės: Latvių Sąjungos pirmininkas Janis Dieners ir vice-pirmininkai: Otto Lezdkalns bei Laimoms Rudzitis, o iš estų pusės: Konsulas F. Saukas ir Estų draug

(Tąsa iš 1 pusl.)

cijų laivojo pasaulio atžvilgiu. 3. Pasiūlė, kad Amerikos aukštasis komisarjatas būtų pakeistas Vokietijoje ambasada, o Vokietijos pasiuntunys Vašingtone - ambasadoriumi.

gijos pirmininkas Rederich Pruks.

Po trumpų minčių pasikeiti mo visi susirinkusieji principai sutiko, bendromis jėgomis, suorganizuoti BIRŽELIO 14 d. minėjimą São Paulyje, bei nutarė balandžio 13 d. sušaukti kitą susirinkimą programai sudaryti ir kitiems minėjimo reikalams aptarti. —

IŠ LIETUVIŲ SAJUNGOS BRAZILIJOJE GYVENIMO.

Ivykusiame Lietuvių Sąjungos Brazilijoje Valdybos š. m. kovo mėn. 27 d. posėdyje nutarta:

1. Š. m. birželio mėn. 6 d., rua Lituanian, 67, suruošti, Sąjungos išlaikomų mokyklų naujai, šokių vakarą su vaidinimu. Vakaro rengimui komisi ją sudaro: pp. Mario Dantas, M. Žilinskas ir Pedro Kalinauskas.

2. Nutrauktus, gavėnios metu sekmadienio šokius, rua Lituanian, 67, atnaujinti nuo balandžio mėn. 5 d.

3. Esamam Sąjungos bufetui, rua Lituanian, 67, pagerinti iš nuomoti, užinteresuotieji ma

loniai kviečiami kreiptis pas Sąjungos pirm. Mario Dantą, Tel. 35 6951.

SVEČIAS IŠ KOLUMBIJOS.

Siomis dienomis lankėsi Lietuvos Konsulate São Paulyje Bogotos Medicinos Fakulteto Dekanas p. Prof. Carlos Marquez Villegres.

LIETUVIŲ SAV. IR KULT. BENDR. «LITUANIA».

Siomis dienomis Lietuvos Konsulate São Paulyje lankėsi Bendr. «Lituanian» Pirm inž. Z. Bačelis su suminėtos organizacijos sekretoriumi muz. Jonu Kaseliūnu. Vizito metu pirm. inž. Z. Bačelis informavo Konsulą A. Polištaitį apie Lietuvių Savišalpos ir Kultūros Bendruomenės «Lituanian» naujos 1953 metams Valdybos išrinkimą bei pažymėjo, kad jie ir toliau eis užsibrėžtu keliu tikėdamiesi susilaukti didžiausio palankumo iš São Paulo lietuvių visuomenės. Pasikeitus nuomonėmis apie dabartinę padėtį, kaip Lietuvos, taip ir visos Lietuvos iše

BALANDŽIO 12 d. VISI Į TEATRO ARTUR DE AZEVEDO — AV. PAES DE BARROS — MOÓCA

Nepraleiskite progos atsilankyti balandžio 12 d. (sekmadienį) į Teatro Artur de Azevedo ir pamatyti idomią ir įvairią programą kurią surengs ir išpildys Vila Zelinon Kongregadai ir Filhas de Maria: juokingą komediją, muzikos, dainų ir kitokių idomių nuomonių.

KAINA TIK Cr.\$ 10,00.

PRADŽIA: 3,30 val. po piet

Pakvietimai galima įsigyti:

Casa Sprindys — praça São José ir prie bažnyčios pas Kongregadus ir Filhas de Maria

Balandžio 11 Visi Mokon!

«Dariaus ir Girėno» salėje. Rua Lituanian, 67, įvyks, Lietuvių Savišalpos ir Kultūros Bendruomenės «LITUANIA» rengiamas, puikus

LIETUVISKAS VAKARAS

Programoje: «Piršlybos, Kurstymai ir Valsčiaus Raštinė 3 lietuviški sodžiaus vaizdai iš V. Krėvės veikalo «ZENTAS». Vaidina kolonijoj jau žinomi «Lituanijos» Scenos Mėgėjų Būrelio artistai.

Režisuoja: Juozas Kemėža

Pradžia 20 val. Šokiai iki 4 val. ryto grojant puikiam orkestrui. Bufetas su lietuviškais užkandžiais.

Pakvietimai gaunami: «Mūsų Lietuvos» ir «Zinių» redakcijose, Mokoje — pas Br. Stankevičių, V. Zelinonje Vito ir Mečislavo baruose, ir pas platintojus.

L. S. K. B. «LITUANIA»

IRMAOS

ESCRITORIO VILA ZELINA

BAUZYS

Registrado no C.R.C. sob o n.º 551

AVENIDA ZELINA, 749 — VILA ZELINA — S. PAULO

Aberturas de firmas
Encerramentos de firmas
Transferencias de firmas
Contratos na Junta Comercia
Distratos na Junta Comercial
Escritas Fiscais
Escritas Comerciais

Contratos de locação
Cartas de Fiança
Requerimentos
Balancos
Alvarás diversos
Seguros de Fogo e
Seguros de accidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

A. A. Serafinas Matelionis

KVIEČIA

Matelionų šeima kviečia gimines ir prietelius į egzotiką mišias, kurios bus atlaikytos Vila Zelinonje 13 d. balandžio 8 val. ryto už A. A. Serafino Matelionio vėle, ketvirtą metinių mirties progą.

vijos. Konsulas A. Polištaitis palinkėjo, kaip «Lituanijos» vadovybei, taip ir visam jos sąstatui geriausios sėkmės užsibrėžtame kultūriname ir Lietuvos vadavimo bare. —

SUSIRINKIMAI

Šį sekmadienį po 8:30 val. mišijų Vila Zelinonje, mokyklos patalpose šaukiamas moksleivių ateitininkų susirinkimas. Nariams dalyvavimas privalomas. Kviečiami ir svečiai.

Velykų šventėms iš Paranos į São Paulį buvo atvykę lietuviai biznierių p. Vaisvilai. Ta proga buvo krikštąstėviais Viktoro ir Anelės Vaitkevičių dukrelei Aldai.

Industrialai Melionai irgi Velykoms susilaukė svečio, savo dėdės iš Urugvajaus, kuris kiek ilgesnį laiką S. Pauly pabus.

Balandžio mėn. 3 d. ligo ninėje mirė Jadvyga Rodvilo vičienė, ilgesnį laiką sirginėjusi.

Moterystės luoman ruošia si Vytautas Grigaliūnas, iš Agua Raza su Albina Nevarauskaite iš Mocos.

IS RIO DE JANEIRO

Vytantas Petronis, spaus tuvininkas, persikyręs su da lininku, atidarė naują moderniai įrengtą spaustuvę «Setim» — rua Con-elheiro Mayrink 384/86. Tel.: 48 3876.

Alaburdu šeima, tėvai, keturi broliai, sesuo, atidarė mežginių dirbtuvę /malharia/, Braz de Pina priemiesty, rua Lobo Junior 1450.

P. Spinkai st. daro valgomųjų produktų krautuvę Bangu priemiesty.

Inž. chemikas Stasys Kumpis nusipirko apartamentą Vila Cosmus, av. Merity ir jau persikėlė ten gyventi.

Jaselionių šeima jau yra sutvarkiusi visus formalumus išvykti Kanadon. Išvyks 29 d. balandžio.

K. Gaulia su jauna žmona, Vytautas Strimaitis adv. J. Petraitis ir kt. Velykų šventes praleisti buvo atvykę į São Paulo.

Lietuviška radio programa bus transliuojama kiekvieną trečiadienį 18 val. 40 m. per radio Vera Cruz.

Zosytė Jurelevičiūtė sugavo Velykų zuikį, 500 kruzeirų. Mat ji buvo pirkusi «sa biao platino».

DR. AL. BRAZIS TARPTAUTINIAME CHIRURGU KONGRESE RIO DE JANEIRE

Neperseniai Rio de Janeire vyko tarptautinis chirurgų kongresas. Visai pripuolamai teko sužinoti, kad šiame kongrese, Amerikos gydytojų tarpe yra vienas lietuvis Dr. Aleksandras Braze (Brazi). Pasiryžau jį būtinai surasti. Sužinojęs, kad yra apsisotojęs Hotel Florida, į ten nuvykau, kur ir radau Dr. Braze. Dr. papasakojo, kad jo specialybė yra chirurgija-operacijos. Amerikoje, Illinois estade, rodos Čikagos mieste, Svedinh American ligoninėje dirba kaip gydytojas ir be to dar turi savo konsultaciją, kurioje jam talkininkauja dar keletas gydytojų.

Dr. Al. Braze yra gimęs Amerikoje 1910 metais. Jo tėvai iš Lietuvos atvyko Ameriką 1910 metais. Turi du brolius. Vienas yra Honolulu universiteto rektorius, o kitas laivo kapitonas.

Šio kongreso proga Dr. Braze aplankė ir kitas P. Amerikos valstybes: Perū, Čilę, Argentina, Urugvajų, Panamą.

Maloni staigmena buvo sužinoti lietuvis gydytojas, išrinktas į šį kongresą. Pora valandų laiko pralinko nejučiomis. Mielam svečiui palinkėjau geriausios sėkmės savo užsimo jimuose.

Dr. Braze yra narys Inter-American Congress ir American College of Sirurgions.

Lietuvis visur yra tas pats. Kietu darbu ir geležine ištverme prasiskina sau kelią į švie sesnį rytojų ir tuo pačiu garina Lietuvos vardą.

E. V. Melionas

PUIKI proga išnuomoti mažai industrijai patalpas su gyvenamam namu iš 3 kambarių ir armazenas 7x10, yra įvesta elektra (força). Rua Marechal Mal'et no. 78. Susitarti per telefona 9 9525 - Sr. Dante.

Casa Sprindys & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI
NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA
ISSIMOKĖJIMU!

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos